

El príncep Zourab Tschokotua, amic íntim del rei, en el banc dels acusats

El misteriós amic del rei, en el jutjat

Zourab Tschokotua, pretès príncep de Geòrgia, home de negocis, amb una personalitat misteriosa i, sobretot, amic íntim del rei Joan Carles, es veurà sotmès a la curiositat pública durant cinc dies. Serà a partir del 14 de setembre, quan afronti a Palma un judici per un presumppte frau.

Lamic íntim del rei Joan Carles, Zourab Tschokotua, s'asseurà el proper dia 14 de setembre en el banc dels acusats per respondre d'un presumppte frau immobiliari.

Els veïns de la urbanització de Palma coneguda pel nom de Los Almendros denunciaren els promotors dels habitatges. Els afectats diuen que tot allò que se'ls prometé durant la campanya publicitària de venda dels pisos no fou complert totalment. A més, se'ls acusa també d'haver construït bona part de les 668 vivendes amb materials de mala qualitat.

LOS ALMENDROS

Aquesta urbanització de Palma és un gran mal de cap per a Zourab Tschokotua. Per primera cop, aquest aristòcrata, que gaudeix d'una gran amistat amb el rei, es veurà sotmès a la curiositat pública. Precisament, allò que sempre ha volgut evitar.

La història de Los Almendros comença durant els darrers anys del franquisme. La immobiliària promotora d'aquesta urbanització (Inmobiliaria Constructora Mallorquina, Sociedad Anónima) projecta la promoció de pisos situats a la barriada de Son Rapinya. En total són 68.200 metres quadrats, sobre els quals es construiran 39 blocs amb un total de 686 habitatges aollits al règim de protecció oficial. La Comissió Provincial d'Urbanisme aprovà el projecte l'any 1971. S'acabaren les obres l'any 1974 i es realitzaren les oportunes inspeccions per part dels tècnics de l'Institut Nacional de l'Habitatge que donaren el vist-i-plau.

Començà la campanya de captació de compradors a través de la immobiliària de Joan Oliver Mateu, tam-



Les cases de Los Almendros estan mal construïdes.

P. GARMONA

bé processat juntament amb Tschokotua. Ben aviat, aquells habitatges foren ocupats. Poc després, l'any 1976, ja començaren les queixes dels veïns, segons les quals els pisos no tenien els mínims requisits de qualitat, s'hi detectava humitats i no hi havia els equipaments promesos per la campanya publicitària. Les protestes del veïnat acabaren amb una denúncia davant els jutjats. El

1977 s'obrí la causa contra Tschokotua, el seu soci, els responsables de la inspecció i d'altres tècnics que havien participat en el projecte de la urbanització.

Atès que el nombre de perjudicats és enorme (són quasi 700 habitatges), la causa fou molt complexa i es va endarrerir durant anys la vista. Fins el 1983 no es qualifica la causa. La fiscalia demanà per a Tschokotua i el seu soci, Oliver, penes de set anys de presó major per una presumta estafa. El 1985 havia de començar la causa, però l'Audiència Provincial decidí que a una part dels encausats (tots els tècnics) calia aplicar-los els beneficis de l'indult general del 1977. Així es va fer. L'advocat de Tschokotua (Stampa Braum, aleshores) també el reclamà per al seu client. Aquesta petició retardà el judici. El 1990 el Suprem decidia que no era aplicable l'indult al pretès príncep georgià.

Finalment, i després d'altres demores, el proper 14 de setembre –si no hi ha nous ajornaments– començarà el judici. 15 anys després de l'apertura de la causa, Zourab Tschokotua haurà de respondre davant la justícia, en un judici que promet tots els ingredients del morbo nacional: aristòcrata ric, poderós, misteriós, amic íntim del rei... segut al banc dels acusats. Segur que els jutjats de Palma hauran d'habilitar zo-



Zourab Tschokotua s'asseurà en el banc dels acusats i serà centre d'atenció durant uns dies, precisament allò que sempre ha volgut evitar.

ARXIU

Tschokotua, ¿altesa reial o simple aristòcrata ?

Zourab Tschokotua, *Zub* per als amics –que són més bé pocs i selectes– es fa dir príncep. El tractament correcte, d'acord amb el seu rang, seria el d'altesa reial. És fill de Nicolás Tschokotua i de Carol Carpenter Marmor, i és el major dels sis germans que tingué aquest matrimoni. Es tracta, doncs, de l'hereu de la pretesa dinastia que tendria dret a un hipotètic tro de Geòrgia, l'ex-república soviètica. Això és el que es diu. Ara bé, no tothom hi sembla estar d'acord.

El duc d'Hornos, Andrés von Wernitz, considerat expert en antics llinatges nobles de cases sobiranes europees, posa en dubte el caràcter de príncep per al senyor Tschokotua. Segons aquest duc d'Hornos, en carta publicada en el diari ABC (19-8-1990), el vertader nom d'aquesta família no era Tschokotua, sinó Tschkononia. El pare de Zourab, Nicolás Tschkononia, fou adoptat pel seu padrí matern, el príncep Platon Tschokotua, l'any 1920. Els títols del padrí no podien ser assumits, segons el duc citat, pels nous Tschokotoua. Però “movidos en un afán de reafirmar lo

improbable, el dia 4 de julio de 1939 registra Nicolás Tschokotua (Tschkononia) a su nombre el título y armas de su abuelo materno en el College of Arms del Reino Unido de Gran Bretaña. Sin embargo, y a su pesar, esto es una mera formalidad administrativa sin vínculo genealógico nobiliario, no otorga derechos de ninguna clase en este caso. [...] Para los respetuosos de la continuidad histórica de las exmonarquías, el señor Tschokotua es Príncipe con tratamiento de Alteza Real, él y todos sus descendientes. Para los legalistas y puristas, no lo es ni por su apellido si no se demuestra la efectiva adopción de 1920 en la República Socialista de Georgia. Mientras, es el señor Tschkononia”.

A aquesta carta contestà, en el mateix ABC (29-8-1990), un Nicolás Brusilowski, que matisà la informació donada pel duc d'Hornos. Segons Brusilowski, el rang de príncep no existia en la Rússia dels tsars ni a Geòrgia. Es deia *Veliki Kniaz* ('gran duc'). Aquests eren els únics amb drets successoris. És a dir, el que a Occident coneixem com a prínceps.

Així mateix, existia el títol de *Kniaz*, que impròpiament s'ha traduït –interessadament per molts després de la desfeta aristocràtica provocada per la Revolució– per 'príncep', quan en realitat hauria d'haver estat traduït per 'duc'.

“No es de extrañar que despues de la revolución y con la avalancha de emigrados rusos, los 'príncipes' y 'princesas' rusas se multiplicaran como los panes del Evangelio. ¿Y por qué no? O todos príncipes o ninguno”, escriu Brusilowski. Acaba la seva carta amb una gran dosi d'ironia. Parlant de Geòrgia diu: “los Zares otorgaron el título imperial de *Kniaz* a los miembros de la antigua familia reinante y a una buena cantidad de nobles locales”.

“Un *Gruzinski Kniaz* o *Kniaz* georgiano no es ninguna rareza: hay muchos. Algunos de ellos, descendientes de la antigua familia reinante; otros, meros dueños de ganado; y por supuesto, todos *príncipes*”.

M.P. / B.A.

Titel: Tschokotua, l'ombra reial

Zourab Tschokotua és un dels personatges indispensables a l'hora d'establir el catàleg de l'anomenada *cort mallorquina* del Rei Joan Carles. Zub, com li diu el rei i els seus amics, és un dels pocs mortals que tenen accés directe a Marivent o La Zarzuela, sense necessitat de cita prèvia. L'amistat amb el rei ve de lluny. De quan eren tots dos uns adolescents i estudiaven en un internat suís, freqüentat per tota l'aristocràcia europea. El jove Zub, extrovertit, simpàtic, de personalitat irresistible, captivà al jove Joan Carles, més retret i tímid. L'aleshores príncep Joan Carles va quedar fortament impressionat per la vitalitat i desimboltura del georgià, i s'establí des de llavors una forta amistat entre els dos aristòcrates.

Mai no van perdre el contacte. Quan el príncep Joan Carles començà a freqüentar Mallorca, no va tardar en comparèixer per l'illa el seu amic Zourab. L'illa es convertí en centre d'acció per a Tschokotua. De fet, hi posà arrels: es casà amb Marieta Salas, mallorquina filla d'un important industrial.

Ben dotat per als negocis —es calcula una fortuna personal de 15.000 milions, si bé altres fonts parlen de problemes financers— i posseïdor d'una extensíssima agenda de contactes, Zourab Tschokotua començà a treballar a Mallorca dins del camp immobiliari. La seva personalitat, al marge de la seva amistat amb el rei, va començar a fer-se pública a partir del litigi de Los almendros.

El georgià és avui un dels personatges més enigmàtics dels que es mouen per Mallorca. La seva zona d'acció preferida és la d'Andratx. Treballa amb la societat Porto Fornell S.A., dedicada a l'activitat immobiliària i a les promocions urbanístiques. En general, la seva activitat és la captació d'inversions cap a l'illa. Un dels seus darrers clients ha estat el multimilionari australià Skase, encara que no es tenen notícies que hagin pogut dur endavant cap operació.

No té un lloc de residència fixa. Ha viscut a la finca Ses Rotes, a Esporles, i al port d'Andratx. Té, igualment, casa a Suïssa, que es diu que és visitada sovint pel rei d'Espanya. Així mateix, és propietari del citat ranxo de Califòrnia. En qualsevol cas, Tschokotua no figura mai en els papers, on només hi trobem el nom de la seva esposa, que firma com a Nina Tschokotua (i que de vegades, fins i

tot, es diu a si mateixa princesa).

La gran amistat de Zourab amb el rei el fa extremadament prudent amb la seva imatge pública i té autèntic pànic a sortir en els mitjans de comunicació (EL TEMPS s'hi posà en contacte amb un telèfon bastant directe. La persona que contestà ens assegurà molt amablement que li passaria l'encàrrec, i encara no n'hem tengut notícies).

Sobre la seva persona giren tot tipus d'especulacions al voltant de les seves



La urbanització Los Almendros presenta algunes irregularitats. PERE CARMONA

activitats comercials i financeres que mai han pogut ser provades. En qualsevol cas, sempre se'l relaciona amb negocis subterranis de gran importància i que mai surten a la llum pública.

Respon perfectament a l'arquetip de l'home de negocis de gran altura. No tan sols per la seva alçada, de quasi dos metres, sinó pel seu *savoir faire*, i les seves connexions i discreció. És un gran esportista i es preocupa molt per la seva salut. Pren cada dia importants complexos vitamínics, compostos per desenes de píndoles, preparats exclusivament per a ell, i està convençut d'arribar a centenari. Els seus càlculs són els següents: té una esperança de vida al voltant dels 78 anys, edat a la que s'han d'afegir, almenys, 10 anys per la seva raça caucàsica —donada tradicionalment a la longevitat— i altres 10 anys per la cura que té del seu propi cos. No hi ha cap evidència, però, que aquest càlcul li surti tan bé com els altres que fins ara ha fet. Sobretot perquè, en aquest cas, les amistats i els contactes no li poden ajudar gaire. **M. P. / B. A.**

nes especials per a periodistes. Ningú no es voldrà perdre l'ocasió d'*afusellar* Tschokotua, fotogràficament, és clar.

AMICS I NEGOCIS

Els negocis d'aquest amic del rei no s'acaben en els projectes immobiliaris. Des de la seva boda amb Marieta Salas (filla de Pedro Salas, important industrial mallorquí), no ha parat. És sobretot a partir del 1976 que Tschokotua comença una imparable ascensió. Segons publicava *Cambio 16* l'estiu de 1990, el georgià té

—o tenia en aquell moment— en l'empresa Inversiones Ponent S.A., el seu estandard. El príncep controlaria a través d'aquesta empresa quasi la meitat del capital del Casino de Mallorca (mentre que el seu sogre, Pere Salas, en té el 24 %). Inversiones Ponent S.A. tenia com a administradora, entre d'altres, a la pròpia esposa de Tschokotua, Marieta Salas.

A més del control del Casino de Mallorca, l'aristòcrata té —sempre segons la informació de *Cambio 16*— negocis molt diversos que s'estenen al *rockòdrom* de Madrid a través de l'empresa Magic Madrid, S.A.; al grup d'empreses Trébol, encapçalat per Manuel de Prado y Colón de Caravajal (que amb el seu germà Diego sempre han tengut gran amistat amb el Rei i amb el propi Tschokotua); a la immobiliària Porto Fornells S.A.; o en un ranxo a San Luis Obispo (Califòrnia, EUA) on es conrea cotó i es crien cavalls àrabs i andalusos.

**Miquel Payeras
Bartomeu Amengual**